

1712290810

MAY-31-2011 12:06

From:12

Højesteret

Page:1/6

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt tirsdag den 31. maj 2011

Sag 157/2009

(1. afdeling)

[REDACTED]

[REDACTED]

mod

Lønmodtagernes Garantifond

(advokat Ulf Andersen)

I tidligere instans er afsagt dom af Østre Landsrets 19. afdeling den 28. maj 2009.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Asbjørn Jensen, Lene Pagter Kristensen, Jytte Schärting, Vibeke Rønne og Oliver Talevski.

Påstande

Appellanten, [REDACTED] som mandatar for [REDACTED] har påstået, at indstævnte, Lønmodtagernes Garantifond, skal betale 58.600 kr. med procesrente fra sagens anlæg.

Indstævnte, Lønmodtagernes Garantifond, har påstået stadfæstelse, subsidiært frifindelse mod betaling af 58.600 kr. med fradrag af indeholdelsespligtig kildeskat m.v. og med procesrente af det herefter fremkomne nettobeløb.

Anbringender

Parterne er enige om, at differencen mellem svendeløn m.v. og den efterbetaling af elevløn m.v., som Lønmodtagernes Garantifond har foretaget, udgør 58.600 kr.

[REDACTED] som mandatar for [REDACTED] har anerkendt, at påstandsbeløbet skal skatteberigtiges i overensstemmelse med sædvanlige regler.

Lønmodtagernes Garantifond har frafaldet sit anbringende om, at bestemmelserne i den kollektive overenskomst om løn- og opsigelsesvarsler for frisørsvende forudsætter, at den ansatte har en faglig uddannelse som frisør.

Supplerende sagsfremstilling

Under et telefonisk mæglingsmøde den 27. oktober 2005 mellem [redacted] som repræsentant for [redacted] og [redacted] som repræsentant for [redacted] blev der indgået en mæglingsaftale mellem parterne. Det fremgår heraf bl.a., at [redacted] erkendte, at [redacted] havde brudt overenskomstens §§ 1 og 3, idet hun i perioden fra 1. april 2005 til og med den 27. september 2005 havde beskæftiget og aflønnet [redacted] som elev i frisørsalonen, uden at der var indgået en gyldig uddannelsesaftale, og uden at [redacted] var organiseret som svend. [redacted] blev pålagt inden 14 dage at betale overenskomstmæssig svendeløn i den nævnte periode med fradrag af betalt elevløn.

Ved brev af 25. april 2006 til [redacted] oplyste Frisørfagets Fællesudvalg, at fællesudvalget den 11. maj 2005 havde fremsendt en "rapport om lærestedets egnethed" til praktikvirksomheden, men at rapporten aldrig blev returneret. I fællesudvalgets arkiv var det derfor noteret, at virksomheden ikke havde opnået godkendelse som egnet lærested. Virksomheden var således ikke godkendt i henhold til erhvervsuddannelseslovens regler herom.

Forklaringer»

Til brug for Højesteret er der afgivet forklaring af Jens E. Behrndtz og Poul Monggaard.

Jens E. Behrndtz har forklaret bl.a., at han siden 1998 har været formand for Frisørmesterforeningen. Siden 1984 har han været formand for Det Faglige Udvalg.

Frisørmesterforeningen har overenskomst med Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund. Overenskomsten rækker tilbage til mindst 1930'erne. Alt fagligt arbejde er underlagt overenskomsten. Visse servicefunktioner som vask af håndklæder og lignende er ikke underlagt overenskomsten. I en meddelelse fra Lærlingerådet til Det Faglige Udvalg af 10. april 1959 blev hårvask godkendt som faglig disciplin og dermed indført som en del af svendepreven.

- 3 -

I overenskomsten findes der ingen lønsats for ufaglærte. Det er ikke en forudsætning, at man skal have en godkendt uddannelse for at få svendeløn. Begrebet ufaglært medhjælp anvendes ikke i frisørfaget. En svend har en 4-årig uddannelse og udfører arbejde i salonen. Derudover kan man være ansat som elev. I overenskomsten bruger man begrebet svend.

Siden 2000 har der eksisteret private skoler, der tilbyder et 1-årigt kursus. Personer, der har gennemgået dette kursus, ansættes i frisørsalonerne på svendeløn. Fra arbejdsgiverside så man gerne, at der fandtes en sats for ufaglært arbejde i overenskomsten. I en periode har det været umuligt at ansætte udlærte svende, og derfor har nogle saloner måttet ansætte ufaglærte, og disse medarbejdere har også betjent salonens kunder. Dette har været nødvendigt på grund af mangel på fagligt uddannet arbejdskraft. Frisør er ikke en beskyttet titel. Han ville aldrig selv ansætte ufaglært arbejdskraft, og de seriøse saloner gør det heller ikke.

Poul Monggaard har forklaret bl.a., at han er formand for Dansk Frisørforbund, hvilket han har været i 18 år. Forbundets overenskomst med Frisørmesterforeningen rækker tilbage til 1911. Han er ikke selv frisøruddannet.

Han er bekendt med, at der i større saloner kan være ansat administrativt personale og skolepiger, der tager sig af f.eks. kaffebrygning, rengøring, vask og sammenlægning af håndklæder. Hårvask er et led i uddannelsen og skal læres fra starten. I overenskomsten findes der ikke lønsatser for ufaglærte. Hvis man udfører frisørarbejde, skal det lønnes efter overenskomsten. Begrebet ufaglært bruges ikke i overenskomsten. Det er frisørmesteren selv, der bestemmer, hvem han vil ansætte. Uanset om det er ufaglært arbejdskraft, der ansættes, skal der udbetales svendeløn, hvis der udføres frisørarbejde. En svend er ansat til at lave frisørarbejde. Man kan godt være svend uden at have en faglig uddannelse. Man kan godt udføre frisørarbejde, uden at være omfattet af den foreliggende overenskomst. Man kan f.eks. være omfattet af en "gul" overenskomst, eller man kan være ansat i en salon, der ikke er overenskomstdækket overhovedet.

Højesterets begrundelse og resultat

_____ og _____ underskrev den 1. april 2005 en uddannelsesaftale i henhold til lov om erhvervsuddannelser. Efter denne aftale blev _____ ansat som frisørellev med arbejdssted/hovedarbejdssted på frisørsalonen _____

- 4 -

Arbejdsgiveren sendte uddannelsesaftalen til Teknik- og Serviceskolen i Ishøj, som modtog aftalen den 20. april 2005. Salonen på Tingvej var ikke godkendt som lærested, og skolen videresendte derfor arbejdsgiverens ansøgning om godkendelse til Frisørfagets Fællesudvalg. Fællesudvalget sendte den 11. maj 2005 en rapport til arbejdsgiveren om lærestedets egnethed, men rapporten blev ikke returneret, og fællesudvalget nåede ikke at træffe afgørelse, før arbejdsgiveren ophørte som selvstændig erhvervsdrivende den 1. september 2005. Det er uoplyst, om salonen ville kunne være blevet godkendt som praktiksted, hvis arbejdsgiveren havde fortsat sin virksomhed.

I perioden fra den 1. august til den 2. september 2005 gennemførte [redacted] som led i uddannelsen et skoleforløb efter indkaldelse fra Teknik- og Serviceskolen i Ishøj. Hun afholdt endvidere i juli og september 2005 i alt 3 ugers ferie.

Ved brev af 12. oktober 2005 orienterede Frisørfagets Fællesudvalg Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund om, at frisørsalonen ikke var godkendt som egnet lærested. I anledning heraf skrev forbundet den 18. oktober 2005 til Danmarks Frisørmesterforening med krav om betaling af bl.a. svendeløn i stedet for elevløn.

Tre dommere – Asbjørn Jensen, Lene Pagter Kristensen og Jytte Scharling – udtaler herefter:

Det er efter lov om erhvervsuddannelser ikke en betingelse for at indgå en uddannelsesaftale, at arbejdsstedet på forhånd er godkendt som praktiksted, og en ansøgning om godkendelse kan derfor – som i den foreliggende sag – indsendes sammen med en uddannelsesaftale indgået under forudsætning af, at virksomheden godkendes som praktiksted.

Vi finder, at der under de foreliggende omstændigheder er indgået en for begge parter bindende uddannelsesaftale, og at ansættelsesforholdet derfor efter elevstillingens karakter og forløb skal bedømmes efter reglerne i lov om erhvervsuddannelser.

Det forhold, at der som følge af arbejdsgiverens insolvens ikke blev truffet en afgørelse om godkendelse af salonen som lærested, kan efter vores opfattelse ikke i sig selv begrunde, at [redacted] ikke er bundet af den indgåede uddannelsesaftale, herunder vilkåret om elevløn. Forholdet udgør derimod en misligholdelse, som berettiger hende til at ophæve uddannelsesaftalen og kræve erstatning eller godtgørelse af arbejdsgiveren for manglende opfyldelse af de påtagne uddannelsesforpligtelser, jf. herved erhvervsuddannelseslovens § 65.

- 5 -

Da et sådant krav ikke er omfattet af konkurslovens § 95, kan kravet ikke gøres gældende mod Lønmodtagernes Garantifond, og vi stemmer herefter for at stadfæste dommen.

Dommerne Vibeke Rønne og Oliver Talevski udtaler:

Vi er enige med flertallet i, at det efter erhvervsuddannelsesloven ikke er en betingelse for at indgå en uddannelsesaftale, at arbejdsstedet på forhånd er godkendt som praktiksted, og at en uddannelsesaftale således gyldigt kan indgås under forudsætning af, at virksomheden godkendes som praktiksted. Vi finder, at erhvervsuddannelseslovens regler om bl.a. ophævelse af uddannelsesaftaler ikke er til hinder for, at eleven efter omstændighederne – ud fra aftale- og ansættelsesretlige regler og grundsætninger om ugyldighed – påberåber sig, at uddannelsesaftalens vilkår om aflønning ikke er bindende, hvis forudsætningen om virksomhedens godkendelse som praktiksted svigter, jf. herved også mæglingsaftalen af 27. oktober 2005 mellem Danmarks Frisørmesterforening og Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund.

Vi lægger efter [redacted] forklaring til grund, at hun kun accepterede den løn, som hun fik for sit arbejde i frisørsalonen, fordi hun var under uddannelse, og at hun gik ud fra, at frisørsalonen var godkendt som lærested.

På denne baggrund var det efter vores opfattelse bestemmende for [redacted] beslutning om at indgå uddannelsesaftalen med vilkår om aflønning som elev, at frisørsalonen var eller ville blive godkendt som lærested, således at arbejdet i frisørsalonen kunne danne grundlag for hendes uddannelse som frisør. Vi lægger til grund, at [redacted] må have været klar over denne forudsætning, som aldrig blev opfyldt. Efter [redacted] forklaring lægger vi endvidere til grund, at hun begyndte forfra i uddannelsesforløbet, da hun senere fik en ny elevplads. Vi finder, at [redacted] under de foreliggende omstændigheder må bære risikoen for, at den nævnte forudsætning svigtede. Dette gælder, selv om [redacted] ophørte som selvstændig erhvervsdrivende den 1. september 2005, således at det er uoplyst, om frisørsalonen ville være blevet godkendt som lærested, hvis arbejdsgiveren havde fortsat sin virksomhed.

Vi finder herefter, at [redacted] ikke er bundet af uddannelsesaftalens vilkår om aflønning som elev. [redacted] har derfor krav på en højere aflønning for det arbejde, som hun udførte for virksomheden. Efter hendes forklaring om karakteren af hendes arbejde i virksomheden finder vi, at vederlaget herfor passende kan fastsættes til mindstelønnen (sven-

- 6 -

delønnen) efter den kollektive overenskomst på området, som gælder for såvel faglærte som ufaglærte frisører.

Som sagen er forelagt, finder vi herefter, at [redacted] har krav på efterbetaling af 58.600 kr. Dette krav er efter sin karakter omfattet af konkurslovens § 95, stk. 1, nr. 1 og 4, og dermed også af garantien efter § 2 i lov om Lønmodtagernes Garantifond, idet garantien dog ikke omfatter den del af kravet, som arbejdsgiveren skulle have indeholdt i kildeskat m.v.

Vi stemmer derfor for at tage Lønmodtagernes Garantifonds subsidiære påstand til følge.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes.

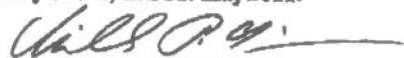
I sagsomkostninger for Højesteret skal [redacted] som mandatar for [redacted] betale 40.000 kr. til Lønmodtagernes Garantifond.

De idømte sagsomkostningsbeløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.

—0000—

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 31. maj 2011.

Lisbeth Primdahl Simonsen

kontorfuldmægtig

B138200H - BES

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

DOM

Afsagt den 28. maj 2009 af Østre Landsrets 19. afdeling
(landsdommerne Niels Boesen, Hans Chr. Thomsen og Per Frydenreim Møller (kst.)).

19. afd. nr. B-1382-08:

[REDACTED]

som mandatar for

[REDACTED]

[REDACTED]

mod

Lønmodtagernes Garantifond

(advokat Ulf Andersen)

Denne sag, der er anlagt ved Retten i Hillerød den 19. marts 2008 og af denne i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1, henvist til behandling ved landsretten, drejer sig om, hvilken løn sagsøgeren var berettiget til, herunder i forhold til sagsøgte efter arbejdsgiverens insolvente ophør, som følge af, at sagsøgerens elevansættelse ikke var godkendt efter erhvervsuddannelseslovens § 31.

Sagsøgeren, [REDACTED], har nedlagt endelig påstand om, at sagsøgte tilpligtes at betale 58.683,38 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling finder sted.

Sagsøgte har principalt påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb end 58.479 kr. med fradrag af indeholdelsespligtig kildeskat mv. samt med tillæg af procesrenter af det herefter fremkomne nettobeløb.

Mere subsidiært har sagsøgte påstået frifindelse mod betaling af 58.479 kr. med fradrag af indeholdelsespligtig kildeskat mv. samt med tillæg af procesrenter af det herefter fremkomne nettobeløb.

Mest subsidiært har sagsøgte påstået frifindelse mod betaling af et mindre beløb end det påstævnte med fradrag af indeholdelsespligtig kildeskat mv. samt med tillæg af procesrenter af det herefter fremkomne nettobeløb.

Sagsfremstilling

Sagsøgeren blev ved en skriftlig uddannelsesaftale af 1. april 2005, ansat som elev i frisørsalonen [redacted] ejet af [redacted], beliggende [redacted].

Uddannelsesaftalen blev af arbejdsgiveren indsendt til Teknik- og Serviceskolen i Ishøj, hvor den blev modtaget den 20. april 2005. Aftalen fik af skolen påtegningen "Venter på godkendelse".

Sagsøgeren gennemførte efter indkaldelse fra Teknik- og Serviceskolen i Ishøj skoleophold i perioden fra 1. august til 2. september 2005.

Den 1. september 2005 ophørte [redacted] som selvstændig erhvervsdrivende, idet hun pr. denne dato afmeldte sig som arbejdsgiver hos det centrale virksomhedsregister.

Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund fremsatte på vegne sagsøgeren overfor Danmarks Frisørmesterforening ved brev af 5. oktober 2005 krav om udbetaling af tilgodehavende løn til sagsøgeren, idet man tog forbehold for at ophæve uddannelsesaftalen, hvis beløbet ikke var betalt senest den 7. oktober 2005, kl. 12.00.

Da betaling udeblev, ophævede Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund på vegne sagsøgeren uddannelsesaftalen som misligholdt ved brev af 7. oktober 2005 til Danmarks Frisørmesterforening.

Ved brev af 12. oktober 2005 besvarede Frisørfagets Fællesudvalg en forespørgsel fra Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund og oplyste, at den rapport udvalget havde fremsendt til salonen på [redacted] ikke var returneret til udvalget. Salonen var derfor ikke godkendt som egnet lærested.

Dansk Frisør & Kosmetiker Forbund anmeldte herefter på vegne sagsøgeren overfor sagsøgte, Lønmodtagernes garantifond (LG), et krav på efterbetaling af løn svarende til sven-delønnen i frisørfaget regnet fra ansættelsens start den 1. april 2005 til ophævelsesdagen den 7. oktober 2005. Endvidere anmeldte forbundet krav på erstatning for løn svarende til et opsigelsesvarsel på 5 uger, samt krav på feriegodtgørelse og søgnehelligdagsbetaling.

Efter korrespondance forbundet og LG imellem, afviste LG sagsøgerens krav, idet man samtidigt oplyste, at man var villig til at foretage udbetaling svarende til sagsøgerens manglende elevløn for udført arbejde, samt løndifferencen op til overenskomstmæssig elevløn, feriegodtgørelse og tabserstatning for mistet opsigelsesvarsel svarende til 3 måneders elevløn.

Udbetalingen af disse beløb fandt efterfølgende sted.

Sagsøgeren indbetalte ved stævning af 18. marts 2008 krav på 81.174,37 kr. opgjort som sven-delønnen i frisørfaget i perioden 1. april til 7. oktober 2005, med fradrag af den af arbejdsgiver udbetalt elevløn og med tillæg af feriegodtgørelse af beløbet.

Kravet er under hovedforhandlingen nedsat til 58.683,38 kr., opgjort som sven-delønnen i perioden 1. april til 7. oktober 2005 efter revurderede satser, med fradrag af løn udbetalt af arbejdsgiveren og LG for samme periode og med tillæg af feriegodtgørelse og søgnehelligdagsbetaling.

Forklaringer

Sagsøgeren [redacted] har forklaret, at hun kom i kontakt med frisørsalonen [redacted] gennem et opslag. Salonen, der var beliggende [redacted], skulle starte en ny filial på [redacted] og havde i den forbindelse brug for yderligere arbejdskraft, hvorfor man søgte en elev. Under den første måneds ansættelse var sagsøge-

ren i salonen på [redacted] sammen med en uddannet frisørsvend. Da denne stoppede, var sagsøgeren en periode i salonen sammen med en frisør med 1½ års uddannelse. Derefter var hun der i en periode sammen med en anden elev. [redacted] var der alene sporadisk. I den sidste del af hendes ansættelsesperiode blev hun flyttet til salonen i Købmagergade. Hun foretog bl.a. klipninger. Elever varetager normalt kun mere marginale opgaver.

Hendes bruttoløn pr. 14. dag udgjorde ca. 3.500 kr. Den sidste lønseddel hun fik vedrørte perioden 13. til 26. juni 2005. Derudover fik hun den 19. august 2005 udbetalt 2.850 kr. uden lønseddel. Beløbet svarer til hendes nettoløn for 14 dage.

Sagsøgeren har ikke set elevaftalen med påtegningen om "venter på godkendelse". Hun var af den overbevisning, at hun var ansat i et gyldigt elevforhold.

Den løn hun fik hos salon [redacted], accepterede hun kun, fordi hun var under uddannelse. Hun startede i ny elevplads i december 2006. Hun startede da helt forfra i uddannelsesforløbet.

Vidnet **Elsebeth Kjær Jørgensen** har forklaret, at hun er ansat som sagsbehandler i Lønmodtagernes Garantifond (LG). LG har udbetalt sagsøgeren differencen op til overenskomstmæssig elevløn for hele ansættelsesperioden. Derudover er der udbetalt sagsøger tabserstatning svarende til 3 måneders løn samt feriegodtgørelse og søgnehelligdagstillæg. LG har ikke opfattet sagsøgeren som omfattet af funktionærloven, men udbetalingen af tabserstatning svarende til 3 måneders løn beror på en fast 20-årig praksis hos LG. Denne praksis beror på rimelighedsbetragtninger, idet elevaftalen er uopsigelig og svarer til praksis hos Tvistighedsnævnet. Da sagsøgeren ikke fik ny beskæftigelse i perioden, oppebar hun tabserstatningen for alle 3 måneder. En ufaglært uden aftalt opsigelsesvarsel anses af LG for at kunne opsiges uden varsel, hvis ansættelsesforholdet har været under 6 måneder, og med 1 uges varsel, hvis ansættelsesforholdet har været mellem 6 og 12 måneder.

Procedure

Sagsøgeren har til støtte for den endeligt nedlagte påstand gjort gældende, at sagsøgerens lave lønkrav beroede på, at hun troede, at hun var omfattet af en uddannelsesaftale efter erhvervsuddannelsesloven, og således fik en kompetencegivende uddannelse. Den indgåe-

de uddannelsesaftale var imidlertid ugyldig, idet [redacted] salon ikke var godkendt som uddannelsessted. Sagsøgeren har derfor ikke modtaget en meritgivende uddannelse, og har måttet starte forfra på uddannelsen i en ny frisørsalon. Forudsætningerne for lønaftalen er derfor bristede.

Sagsøgerens retlige stilling kan ikke sammenlignes med dommen i Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 1090, idet elevforholdets manglende status, i sagsøgerens tilfælde, ikke ville kunne være repareret, da [redacted] salon ikke ville kunne opnå godkendelse som uddannelsessted.

Forholdet er derimod at sammenligne med det i dommen Ugeskrift for Retsvæsen 1995, side 615, foreliggende, hvori den ansatte, som følge af en manglende uddannelsesaftale, opnåede ret til fagets mindsteløn for ufaglærte.

Sagsøgeren har videre gjort gældende, at det følger af frisørfagets overenskomst, at alt arbejde, der ikke er elevarbejde, skal vederlægges til svendeløn. Sagsøgerens berettigede lønkrav er derfor kr. 111 i timen.

Kravet er omfattet af konkurslovens § 95 og skal derfor dækkes af sagsøgte.

Sagsøgte har gjort gældende, at uddannelsesaftalens godkendelse ikke er en gyldighedsbetingelse.

Hverken Erhvervsuddannelsesloven eller lovmotiverne hjemler, at en aftale kan anses for ugyldig, fordi virksomheden ikke er blevet godkendt. Både dommene i Ugeskrift for Retsvæsen 1991, side 765, og Ugeskrift for Retsvæsen 2000, side 1090, støtter dette resultat. Højesterets resultat i dommen fra 2000 har tilsidesat dommen i Ugeskrift for Retsvæsen 1995, side 615.

Den mellem [redacted] og sagsøgeren indgåede uddannelsesaftale ville være blevet godkendt, hvis arbejdsgiveren ikke var ophørt som insolvent. Teknisk skole har regnet med at godkende elevforholdet, idet sagsøgeren jo blev indkaldt til skoleophold på baggrund af aftalen.

Bevisbyrden for at aftalen ikke ville kunne være blevet godkendt, påhviler under alle omstændigheder sagsøgeren og er ikke løftet.

Uddannelsesaftalen blev ophævet af sagsøgeren på grund af [redacted] insolvens, og ikke fordi aftalen ikke blev godkendt.

Sagsøgte har videre anført, at sagsøgerens krav på svendeløn er uden hjemmel. Ufaglært arbejde er ikke omfattet af frisørfagets overenskomst. Sagsøgeren har derudover ikke udført arbejde svarende til en frisørsvends, dels fordi hun ikke havde kvalifikationerne hertil, dels fordi hun jo i en periode slet ikke arbejdede i salonen, men var på skoleophold. Der er derfor hverken aftalemæssigt eller faktisk grundlag for kravet på svendeløn.

Den manglende godkendelse kan imidlertid være en forudsætning som kan briste og give eleven ret til at hæve aftalen og kræve erstatning for manglende rettidig uddannelse. Herfor er der lang praksis hos Tvistighedsnævnet og ved domstolene, jf. dommene i Ugeskrift for Retsvæsen 1997, side 966, 2001, side 203 og 2006, side 667.

Det af sagsøgeren rejste krav, er retteligt et krav på en sådan erstatning.

Et sådant krav er ikke omfattet af konkurslovens § 95, og derfor heller ikke af dækningen hos LG, jf. dommene i Ugeskrift for Retsvæsen 1993, side 530. Det kan derfor kun anmeldes som simpelt krav.

Det gør i den forbindelse ingen forskel, om kravet udregnes som differencen mellem den svendeløn, som kunne være opnået, hvis uddannelsen var afsluttet rettidigt, og elevlønnen. Der er tale om et erstatningskrav som følge af manglende godkendelse, og ikke krav på løn eller erstatning for ansættelsesforholdets afbrydelse.

Det har været begge parter hensigt med ansættelsesaftalen, at sagsøgeren skulle ansættes, arbejde og aflønnes som elev. Sagsøgeren er ved sagsøgtes udbetalinger blevet fyldstgjort fuldt ud i henhold hertil.

Til støtte for den subsidiære påstand har sagsøgte gjort gældende, at sagsøgeren, der ingen frisøruddannelse har, under alle omstændigheder ikke kan oppebære en fuld svendeløn,

men må aflønnes med en skønsmæssig lavere timeløn. Opsigelsesvarslet skal endvidere ikke fastsættes efter overenskomsten, men som et kortere rimeligt varsel.

Sagsøgte har endeligt gjort gældende, at sagsøgerens krav er udokumenteret og forkert opgjort, idet der ikke er taget højde for de allerede skete udbetalinger fra LGs side. Der kan endvidere kun gives dom for nettobeløbet efter skattetræk.

Retten begrundelse og resultat

Såvel sagsøgeren som [REDACTED] findes at have lagt til grund og indrettet sig på, at der mellem parterne var indgået en uddannelsesaftale, i henhold til hvilken sagsøgeren skulle være elev hos [REDACTED], og her skulle uddannes til frisør.

Det af sagsøgeren udførte arbejde findes, uanset om det lægges til grund, at [REDACTED] eller en anden uddannet frisør ikke var til stede i salonen i hele ansættelsesperioden, ikke at adskille sig væsentligt fra de arbejdsopgaver, som kan henregnes til en elev.

Landsretten finder derfor ikke, at den manglende formelle godkendelse af frisørsalonen som uddannelsessted og sagsøgerens manglende opnåelse af meritgivende uddannelse kan medføre, at parternes aftale, herunder den heri indeholdte aftale om lønnens størrelse, kan tilsidesættes som ugyldig med den følge, at et berettiget arbejdsvederlag for sagsøgeren kan fastsættes på andet grundlag end opgjort af sagsøgte.

Landsretten frifinder derfor sagsøgte.

Ved fastsættelsen af sagsomkostninger har landsretten tillagt det betydning, at sagsøgeren først under hovedforhandlingen har nedsat sin påstand, samt at sagen må antages at have principiell karakter.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Lønmodtagernes Garantifond, frifindes.

I sagsomkostninger skal sagsøgeren, [redacted] som mandatar for [redacted] inden 14 dage betale 25.000 kr. til sagsøgte.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 28 MAJ 2009

P.j.v. -

Kaja Hansen
kontorfuldmægtig